

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

Αίτηση περί εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως, την οποία υπέβαλε με απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 1982 η Tariefcommissie του Amsterdam στο πλαίσιο της υποθέσεως Gebroeders Vismans B.V. κατά Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, επιθεωρητού εισαγωγικών και ειδικών φόρων καταναλώσεως του Rotterdam

(Υπόθεση 47/82)

Με απόφαση της 5ης Φεβρουαρίου 1982, η οποία περιήλθε στην γραμματεία του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 8 Φεβρουαρίου 1982, η Tariefcommissie του Amsterdam ζητεί, στο πλαίσιο της έκκρεμους ενώπιόν της υποθέσεως Gebroeders Vismans B.V. κατά Inspecteur der Invoerrechten en Accijnzen, από το Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων την έκδοση προδικαστικής αποφάσεως επί του ακόλουθου ερωτήματος:

Οί συναντώμενοι στο παράρτημα Α του κανονισμού (ΕΟΚ) 2792/79 του Συμβουλίου της 10ης Δεκεμβρίου 1979 (Publikatieblad, L 328) όροι «Φασίολοι του είδους *Phaseolus mungo* ... εξαιρέση» της δασμολογικής διακρίσεως 07.05 Β Ι σημαίνουν ότι πρέπει να εξαιρεθούν της επιβολής εισαγωγικών φόρων:

- οί φασίολοι της ποικιλίας «green gram»,
- οί φασίολοι της ποικιλίας «black gram»,
- οί φασίολοι άμφοτέρων των άνωτέρω ποικιλιών;

Προσφυγή Κυβερνήσεως της Ιταλικής Δημοκρατίας κατά Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκηθείσα την 11η Φεβρουαρίου 1982

(Υπόθεση 61/82)

Η Κυβέρνηση της Ιταλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενη από την Avvocatura Generale dello Stato, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την Ιταλική Πρεσβεία, ήσκησε ενώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Φεβρουαρίου 1982 προσφυγή κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο να άκυρώσει για τους έκτιθεμένους λόγους την απόφαση της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 16ης Νοεμβρίου 1981, κατά τό μέρος πού δέν περιέλαβε στις δαπάνες πού άναγνωρίζονται εις βάρος του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Έγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα έγγυήσεων, τά ποσά των 2 264 702 642, 721 953 004, 1 143 616 575 και 10 582 510 ιταλικών λιρετών, ήτοι σύνολο 4 141 124 731 Lit, και να καταδικάσει την καθ' ής στά δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα:

Η Ιταλική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι η απόφαση της Έπιτροπής είναι παράνομη στο μέτρο που δεν καταλογίζει στο ΕΓΤΠΕ τις ακόλουθες δαπάνες:

1. Ποσό 2 264 702 624 Lit, που αφορά έσοδα εκ της πώλησεως δημητριακών παρεμβάσεως, κατά παράβαση των άρθρων 1, 3 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70 του Συμβουλίου (1), του κανονισμού (ΕΟΚ) 1723/72 της Έπιτροπής (2), καθώς και των άρθρων 2 και 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) 376/70 της Έπιτροπής (3)· υπέρβαση εξουσίας· έλλειψη αίτιολογίας: η Έπιτροπή δεν απέδειξε την μη αντιστοιχία μεταξύ των τιμών αγοράς και εκείνων που καθορίζει ο Ιταλικός οργανισμός παρεμβάσεως για τὰ πρὸς πώληση προϊόντα και δὲν δύναται νὰ ἀντιτάξει τὴν ἐφαρμογή τοῦ μηνιαίου μέσου ὄρου τῶν ἰσχυουσῶν σὲ ὀρισμένα κέντρα τῆς κεντρικῆς καὶ βορείου Ἰταλίας τιμῶν·
2. ποσό 721 953 004 Lit, που αφορά τὴν κατά 2 % ἀνοχὴ ἀπωλειῶν γιὰ τὸ ἀποκορυφωμένο γάλα σὲ σκόνη, κατά παράβαση των άρθρων 1, 3 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70, του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1723/72, καθώς και του άρθρου 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) 986/68 του Συμβουλίου (4), ὅπως ἐτροποποιήθη με τὸν κανονισμό (ΕΟΚ) 1038/72 τοῦ Συμβουλίου (5), τῶν ἀρθρῶν 1 καὶ 8 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 990/72 τῆς Έπιτροπῆς (6)· υπέρβαση εξουσίας· έλλειψη αίτιολογίας: ἐνῶ ἡ Έπιτροπή υποστηρίζει ὅτι ἡ ἐνίσχυση καταβάλλεται μόνο γιὰ τὸ γάλα «πού χρησιμοποιήθηκε γιὰ τὴν παρασκευὴ συνθέτων τροφῶν» καὶ ὄχι γιὰ τὸ γάλα «πού ἔχει μετουσιωθεῖ», τὸ ἄρθρο 1 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 990/72 ἀναφέρεται στὸ «γάλα ... πού χρησιμοποιήθηκε γιὰ τὴν παρασκευὴ τροφῶν» πού δὲν δύναται νὰ σημαίνει ἄλλο παρά «γάλα πού χρησιμοποιήθηκε κατά τὴν διαδικασία παραγωγῆς τῶν ἐν λόγω τροφῶν», τὸ ὁποῖο περιλαμβάνει καὶ ἀπώλειες βάρους ὀφειλόμενες στὴν διαδικασία παρασκευῆς, πού θεωροῦνται συνήθεις στὸν κύκλο παραγωγῆς·
3. ποσό 1 143 616 575 Lit, που αφορά τὴν ἰδιωτικὴ ἀποθεματοποίηση τυροῦ, κατά παράβαση των άρθρων 1, 3 και 5 του κανονισμού 729/70 καὶ τοῦ άρθρου 8 τοῦ κανονισμοῦ 1723/72, καθώς και των άρθρων 8 του κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 804/68 του Συμβουλίου (7), 10 του κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 971/68 του Συμβουλίου (8), 16 καὶ 17 τοῦ κανονισμοῦ (ΕΟΚ) 1107/68 τῆς Έπιτροπῆς (9) καὶ τῶν ἀρχῶν τοῦ δικαίου περὶ ἐρμηνείας τῶν συμβάσεων· υπέρβαση εξουσίας· έλλειψη αίτιολογίας: ἂν καὶ ἐξαρτοῦν τὴν χορήγηση τῆς ἐνισχύσεως ἀπὸ τὴν σύναψη συμβάσεως, οἱ κανονισμοὶ 971/68 καὶ 1107/68 δὲν προβλέπουν κανένα ἔγγραφο τύπο σχετικὰ με τὴν ἐν λόγω σύμβαση. Στὴν παρούσα ὑπόθεση ἡ σύναψη τῆς συμβάσεως ἔλαβε χώρα τὴν στιγμή κατά τὴν ὁποία ἡ βούληση τοῦ ἐνδιαφερομένου, πού ἐκφράζεται με τὴν σχετικὴ αἴτηση, συνέπεσε με ἐκείνη τῆς Α.Ι.Μ.Α., «ἰταλικὸς οργανισμὸς παρεμβάσεως», πού ἐκφράζεται με τὴν ἔγγραφη ἀποδοχῆ, ἡ ὁποία ἐνεργοποιήθηκε με τὸν διενεργηθέντα ἀπὸ τὴν Ἐπιθεώρηση ἔλεγχου, ὅπως βεβαιώνεται καὶ στὸ συνταχθέν πρακτικὸ. Πράγματι, ἡ

(1) ΕΕ ἀριθ. L 94, εἰδ. ἔκδ. τόμος 03/005, σ. 93 καὶ ΕΕ ἀριθ. L 94 τοῦ 1970, σ. 13.

(2) ΕΕ εἰδ. ἔκδ. ἀριθ. L 186 τόμος 03/008, σ. 115 καὶ ΕΕ 1972, σ. 1.

(3) ΕΕ εἰδ. ἔκδ. ἀριθ. L 47 τόμος 03/005, σ. 54 καὶ ΕΕ 1970, σ. 49.

(4) ΕΕ εἰδ. ἔκδ. ἀριθ. L 169 τόμος 03/003, σ. 120 καὶ ΕΕ 1968, σ. 4.

(5) ΕΕ εἰδ. ἔκδ. ἀριθ. L 118 τόμος 03/008, σ. 5 καὶ ΕΕ 1972, L 118, σ. 2.

(6) ΕΕ ἀριθ. L 169 τῆς 17ης Μαΐου 1972.

(7) ΕΕ εἰδ. ἔκδ. ἀριθ. 148 τόμος 03/003, σ. 82 καὶ ΕΕ 1968, L 148, σ. 13.

(8) ΕΕ εἰδ. ἔκδ. ἀριθ. 166 τόμος 03/003, σ. 113 καὶ ΕΕ 1968, L 166, σ. 8.

(9) ΕΕ εἰδ. ἔκδ. ἀριθ. 184 τόμος 03/003, σ. 151 καὶ ΕΕ 1968, L 184 σ. 29.

έγγραφο πράξη που ακολούθησε πλεονάζει και έλαβε χώρα για κοινοτικούς λόγους: ή Α.Ι.Μ.Α. έκρινε ότι ώφειλε νά τήν συντάξει για λογιστική άπλως χρήση·

4. ποσό 10 852 510 Lit, που άφορά ένισχύσεις για τήν άποθεματοποίηση οίνου, κατά παράβαση των άρθρων 1, 3 και 5 του κανονισμού (ΕΟΚ) 729/70, του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1723/72, καθώς και των άρθρων 5 και 6 του κανονισμού (ΕΟΚ) 816/70 του Συμβουλίου (1), όπως έτροποποιήθη με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2504/71 του Συμβουλίου (2), του άρθρου 8 του κανονισμού (ΕΟΚ) 1437/70 της Έπιτροπής (3) και των άρθρων του δικαίου περί έρμηνείας των συμβάσεων· υπέρβαση έξουσίας· έλλειψη αίτιολογίας: ή Έταλική Κυβέρνηση ζητεί από τό Δικαστήριο τήν επανεξέταση του ζητήματος που είχε έπιληφθει στην ύπόθεση 1251/79 (4) προς συναγωγή διαφορετικών συμπερασμάτων. Πράγματι, με τήν έν λόγω άπόφαση τό Δικαστήριο έκρινε ότι ή Α.Ι.Μ.Α. δέν κατέβαλε τήν κοινοτική ένίσχυση σύμφωνα με τους ισχύοντες κοινοτικούς κανόνες καθ' όσον οί συμβάσεις δέν είχαν συναφθει μέχρι τήν 15η Φεβρουαρίου, με τήν διευκρίνιση ότι ως «σύναψη» νοείται ή τυπική κατάρτιση κατόπιν έπαληθεύσεως όλων των συναφών στοιχείων έκ μέρους του οργανισμού παρεμβάσεως. Άρα, πρέπει νά γίνει άποδεκτό ότι ή σύμβαση δύναται νά καταρτισθει, άνεξαρτήτως της άνωτέρω έπαληθεύσεως (πρβλ. ιδίως άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού 1437/70), τήν στιγμή που συναντώνται οί βουλήσεις των δύο μερών, πλήν της περιπτώσεως κατά τήν όποία ό διενεργηθείς έλεγχος απέβη άρνητικός. Έν πάση περιπτώσει, ή επίτευξη του σκοπού που έπιδιώκει ή κοινοτική ρύθμιση, ήτοι άποκλεισμό από τήν αγορά των πλεονασματικών ποσοτήτων κατά τήν διάρκεια της κρίσιμου περιόδου, επιτάσσει τήν χρηματοδότηση από τό ΕΓΤΠΕ των δαπανών που δέν συμπεριελήφθησαν από καθαρά τυπικούς λόγους.

(1) ΕΕ L 99, της 5ης Μαΐου 1970.

(2) ΕΕ L 261, της 26ης Νοεμβρίου 1971.

(3) ΕΕ L 160, της 22ας Ίουλίου 1970.

(4) Συλλογή, 1981 — I, σ. 205.

Προσφυγή Κυβερνήσεως της Έταλικής Δημοκρατίας κατά Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων άσκηθείσα τήν 11η Φεβρουαρίου 1982

(Υπόθεση 62/82)

Η Κυβέρνηση της Έταλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενη από τήν Avvocatura Generale dello Stato, με τόπο έπιδόσεων στό Λουξεμβούργο τήν Έταλική Πρεσβεία, ήσκησε ένώπιον του Δικαστηρίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων στις 11 Φεβρουαρίου 1982 προσφυγή κατά της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων.

Η προσφεύγουσα ζητεί από τό Δικαστήριο νά άκυρώσει για τους έκτιθεμένους λόγους τήν άπόφαση της Έπιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, της 16ης Νοεμβρίου 1981, κατά τό μέρος που δέν περιέλαβε στις δαπάνες που άναγνωρίζονται εις θάρος του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Έγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), τμήμα έγγυήσεων, τά ποσά των 880 058 997, 3 727 568 990, 78 596 145, 3 610 555 765 και 98 951 625 έταλικών λιρετών, ήτοι σύνολο 8 395 731 522 Lit, και νά καταδικάσει τήν καθ' ής στά δικαστικά έξοδα.